

دردسر عارف، پرستار و محتشمی فقط جای پارک نیست!

خیابان‌های بیمار با مشکلات بسیار

بن بست خیابان عارف و پزشکان «عارف»پسند.حالا جد از پیاده‌روهای شلوغ و خیابانی مملو از خودرو، درودیوار خیابان عارف نیز از تابلوهای سفیدوآبی پزشکان پرشده است وجای نفس کشیدن ندارد. گویی از دل یک بیمارستان خیابانی گذر می کنیم. تاریخچه دقیقی از اولین پزشک کاشف خیابان عارف و اینکه این خیابان مرکز مناسبی برای تجمع پزشکان متخصص است، وجود ندارد. بعضی وجود بیمارستان قائم ونزدیکی خیابان عارف به این بیمارستان را به عنوان نخستین اصلی ترین دلیل این تجمع می دانند . حالا به گفته مسئولان نظام پزشکی، حدود ۳۶۰ پزشک در عارف مطب دارند. این تجمع و حضور پزشکان در واحدهای مسکونی با مشکلاتی مانند نبود پارکینگ، نداشتن آسانسور (در تعدادی از ساختمان ها) ومشکلاتی دیگر مثل نبود سرویس بهداشتی برای بیماران همراه است. با افزایش تعداد پزشکان، شورای اسلامی شهر در سال های گذشته با مصوبه هایی، تصمیم به تمرکززدایی می گیرد، اما این مصوبه ها با تلاش پزشکان

برای ماندن وشکایتشان به دیوان ابطال راه به جایی نمی برد.

سال ۱۳۹۲ کمیسیون طرح تفصیلی مشهد مصوبه ای مبنی بر تأمین پارکینگ مطب ها وواحدهای درمانی تصویب می کند. این مصوبه باشکایت نظام پزشکی مشهد به دیوان عدالت اداری ابطال شد. تلاش پزشکان برای بقادر واحدهای مسکونی عارف به همین شکواییه و ابطال مصوبه خلاصه نمی شود. یکی دیگر از مصوبه های باطل شده مربوط به گرفتن عوارض از پزشکان بود. این مصوبه ۳۰ بهمن ۱۳۹۷ بارای دیوان عدالت اداری به نفع پزشکان باطل شد. رای دیوان بر پایه شکایت نظام پزشکی مشهد به نمایندگی دکتر علی بیرجندی نژاد از شورای اسلامی شهر مشهد صادر شد. بر این اساس، مصوبه شورای اسلامی شهر مشهد با موضوع عوارض کسب وپیشه پزشکان وصاحبان حرف وابسته پزشکی، باطل شد.

در متن شکواییه نظام پزشکی به ماده قانونی سال ۱۳۶۶استناد شده بود: «فعالیت شغلی پزشکان وصاحبان حرف وابسته، در ساختمان های مسکونی وتجاری وملکی واجاره ای بلامانع است.»

خلیل... کاظمی که آن زمان معاون حمل ونقل و ترافیک شهرداری مشهد بود، درواکنش به این رای گفته بود: مجوزهای شهرداری براساس منزل مسکونی است، اما وقتی یک واحد مسکونی به مطبه تبدیل می شود، با تعداد قابل توجه مراجعه کننده وتأمین نیاز آن ها مانند پارکینگ روبه رو می شود. این واحدها مسکونی است وحتی نمی تواند جواب گوی نیاز سرویس بهداشتی بیماران باشد. قصد داشتیم با این مصوبه به شتاب تبدیل واحدهای مسکونی به مطب سروسامان بدهیم، اما باشکایت نظام پزشکی، مصوبه باطل شد.

● آمار نداریم

روابط عمومی دانشگاه علوم پزشکی مشهد آماری برای تعداد پزشکان خیابان عارف و پرستار ندارد. دلیلی که حسین اخباری می آورد، از این قرار است: فقط مجوز صدور مطب در حوزه اختیارات نظام پزشکی است وما در این حوزه دخل وتصرفی نداریم. بهتر است آمارها را از نظام پزشکی بگیرید.

آمار نظام پزشکی نیز به دلیل نداشتن ابزارهای ارزیابی و کنترلی، حدودی است: ششصد پزشک و مرکز درمانی در محدوده احمدآباد و سه خیابان عارف، پرستار ومحتشمی فعال هستند. از این تعداد مطب، ۱۲۰ مطب در خیابان پرستار، ۳۵۸ مطب در خیابان عارف و ۱۰ مطب در خیابان محتشمی فعال اند. نکته تأمل برانگیز این تعداد پزشک و مرکز درمانی فعال در خیابان های عارف ومحتشمی وپرستار، تخصص این پزشکان است. به باور مسئولان درمانی مشهد وتابلوهای فعال در این خیابان، عمده پزشکان متخصص فوق تخصص مشهد در این خیابان ها حضور دارند.

● گفتم نبود، نگرد نیست

حضور پزشکان متخصص در این محدوده واستفاده آنان از ساختمان های مسکونی برای مطب باشکلات نبود پارکینگ مناسب برای پزشکان و کارکنان واحدهای درمانی، نبود فضای مناسب برای پارک کردن خودرو مراجعه کنندگان و بیماران، اوضاع نامناسب آسانسور وسرویس بهداشتی برخی ساختمان ها همراه است. باین حال، مشکلات مردم نتوانسته است از علاقه ورقابت پزشکان برای داشتن مطب در این خیابان بکاهد. این علاقه حتی سبب افزایش قیمت املاک وهزینه های اجاره مطب در این خیابان شده است. بخش عمده -بخوانید همه- ساختمان های این محدوده مطب شده وترجیح ساکنان به رفتن وواگذاری ملکشان به مطب است. قانون نیز دست پزشکان رابرای استفاده از واحدهای مسکونی برای مطب باز گذاشته است. به موجب این قانون که مصوب سال ۱۳۶۶ مجلس شورای اسلامی است، فعالیت شغلی پزشکان وصاحبان حرف وابسته در ساختمان های مسکونی، تجاری ملکي واجاره ای بلامانع است.

برای درک کم و کیف اجاره بها در محدوده عارف وپرستار با یکی از املاکی های محدوده احمدآباد تماس می گیریم. تأکیدمان اجاره ملک در محدوده خیابان عارف است.

- مشاور املاک: تا چقدر می توانید هزینه کنید؟

- خانم دکتر بیشتر تأکیدشان به رهن است.

- مشاور املاک: رهن کامل اصلا در این محدوده ندارم. یک آپارتمان ۵۵متری در خیابان عارف هست، ۲۰میلیون اجاره و ۵۰میلیون رهن. آسانسور دارد، اما پارکینگ نه. یک مورد دیگر هم داریم، اما در محدود پرستار است. ۷۰متری، ماهی ۱۵میلیون و ۱۰۰میلیون رهن. اگر از من می پرسیدید، من پیشنهادم اینجاست،

چون دو اتاق مجزا دارد و برای مطب، دو اتاق مجزا بهتر است. برای کسب وضعیت قیمت اجاره، به سایت هایی که آگهی اجاره و فروش مطب درج می کنند، سر می زنیم. اجاره مطب محدوده احمدآباد، عارف، پرستار، بهشتی ونظام دوست را در قالب محدوده احمدآباد نشان می دهد. تعداد آگهی ها محدود است. در زمان بررسی ۲۹فروردین-هیچ گونه آگهی برای اجاره ملک در عارف درج نشده است. یکی از کارشناسان املاک معتقد است که ملکی بودن بخشی از مطب های خیابان عارف برای جلوگیری از جابه جایی وتغییر آدرس مطب، از جمله دلایل تعداد کم این آگهی است.

● «عارف» پزشکان

محمد، کارشناس یکی از مشاوران املاک محدوده احمدآباد است. او خیابان عارف را برند وشاخش مشهد در حوزه پزشکی و درمان می داند. برخلاف مردم، این کارشناس املاک موافق حضور تراکمی پزشکان در محدوده خیابان عارف است. اومی گوید دسترسی مردم به پزشک، آزمایشگاه، داروخانه ورادیولوژی و... همه در یک محدوده است؛ بنابراین، مردم می توانند با یک بار حضور در این خیابان، همه خدمات مورد نیازشان رادر یافت کنند.

این مشاور املاک در ادامه، ترافیک، شلوغی معابر، نبود شرایط مناسب ساختمان ها برای تأمین ضروریات بیماران راقبول دارد، باین حال دوباره همان حرف نخستش را تأکید می کند که در این تراکم پزشکان، هر بیمار دست کم یک بار رنج این سختی وشلوغی رامتحمل می شود. اومعتقد است هر تراکمی در کنار مزایا برای دسترسی های نزدیک، باشکلاتی مثل ترافیک نیز همراه است.

● ارجاع همه به مسجد

«سرویس بهداشتی نداریم»، جمله مشترکی که روی در تعدادی از مطب های خیابان عارف نوشته شده است. منشی های مطب ها نیز در برابر پاسخ به بیمارانی که نیازمند استفاده از سرویس بهداشتی هستند، یک جمله مشترک می گویند: مسجد ابتدای خیابان عارف سرویس بهداشتی دارد.

سرمضاحا کودکانی از همان سال های اول تولد درگیر سنگ کلیه شده است. او همراه همسر و سه دخترش

از تابیدارهی مشهد شده است. می گوید دردها و بی تابی اسما، دختر کوچکش، از دوسالگی امان آن ها وخود کودک را بریده است. با پیگیری های متعدد، پزشک ها متوجه سنگ کلیه کودک می شوند. دکتران ساکن تایباد به این پدر ومادر می گویند که فرزند آن ها از بدو تولد مشکل دفع کلیسم داشته است که در گذر زمان سبب ایجاد سنگ می شود. باین گفته ها، این خانواده تایبادی راهی مشهد می شوند تا زیر نظر یک پزشک حاذق مشهدی بتوانند مشکل کودکشان را برطرف کنند. گله مندی این پدر ومادر، نبود سرویس بهداشتی است. مادر اسما می گوید: از صبح راه افتادیم تا عصر به مشهد وخیابان عارف برسیم. دکتر هنوز نیامده است ومنتظر آمدن دکتر هستیم. دخترهای من کوچک اند ومجبور شدیم آن ها را با خودمان بیاوریم. او با اشاره دستش، یکی از دخترها را نشان می دهد: این دخترم یک ربع است که نق می زند و باید اورا به سرویس بهداشتی ببرم. به منشی مطب گفتم سرویس بهداشتی کجاست؟ گفت یکی داریم وآن یکی هم برای استفاده بیماران نیست. منشی دکتر گفت که تا آمدن دکتر یک ربع مانده است واگر دخترت کار واجب دارد ونمی تواند تحمل کند، بچه را تا ابتدای عارف ومسجد آنجا ببرم. مشکل خانواده هایی مثل ما که از شهرستان آمده اند، فقط همین نیست. مثلاً ما حدود ساعت دوونیم به مشهد رسیدیم. برای گرفتن نان چقدر این طرف وآن طرف چرخیدیم تا شاید یک نانواپی پیدا کنیم.

● ادامه ماجرای چهاردیوار اضطرابی

گله مندی مردم از وضعیت پزشکان عارف و پرستار ادامه دارد. در نزدیکی مسجد، خانم جوانی دست مرد مسنی را گرفته است تا کمک حال گام های لرزان این مرد کهن سال باشد. این خانم جوان نیز از نبود سرویس بهداشتی شاکی است. می گوید پدرش مشکل دیابت وپروستات دارد وبه همین دلیل هر یک ساعت به استفاده از سرویس بهداشتی نیاز دارد. او نیز باراهنمایی منشی مطب راهی مسجد ابتدای عارف شده بود. اما جلو در مسجد برگه ای زده بودند: وضوخانه وسرویس بهداشتی تا زمان اذان بسته است. باعصبانیت می گوید: این چه وضعی است که برای مردم درست

کرده اند؟! این همه مطب پزشک، هیچ کدام یک سرویس بهداشتی ندارند. بعضی ها باز بدتر وحتی آسانسور هم ندارند. واقعا این انصاف است که من پدرم را به سختی تا مسجد بیاورم وببینم بسته است؟! شلوغی خیابان یک طرف، پیاده رواه یک طرف، جایی نیست که چند دقیقه بیماران بدحال ومسن بتوانند دست کم استراحت کنند. سرویس بهداشتی که دردسر همه مردم است. یکی می گوید بروید ایستگاه قطار شهری و یکی دیگر سرویس بهداشتی مسجد را پیشنهاد می دهد. روی در مسجد برگه زده اند که تا اذان باز نمی شود. داخل یکی از عینک فروشی ها رفتم و التماس کردم که تو را به خدا کاری کنید. پدر من جای پدر شما، سنی از او گذشته وآبرومند است. فروشنده عینک دلش رحم آمد وگفت چند کوچه بعد طبقه زیر زمین دوتا سرویس بهداشتی است، اما پله دارد. چه کار کنیم، چاره ای نیست وباید پدرم را باین اوضاع دشوارش تا آنجا ببرم.

ساعت ۱۹:۱۳ است. ترافیک خیابان عارف قفل شده است. جلو چند ساختمان پزشکان افرادی ایستاده اند وبا اشاره دست وتذکر زبانی مانع توقف خودروها مقابل ساختمان می شوند. ماشینی مقابل ساختمان نگه می دارد. همان فرد راهنمای جلو ساختمان، به راننده تأکید می کند که جلو ساختمان پارک کنند. راننده با تگرانی واضطراب می گوید: برادرم تازه عمل کرده است ونمی تواند راه برد. چند دقیقه صبر کن که پیاده کنیم و اورا جلو مطب ببریم. راننده با عجله سراغ بیماراش می رود و زیر بغل مرد جوانی راهی گیرد. مرد جوان از شدت تاز با کمری خمیده از خودرو پیاده می شود واز راننده می خواهد که کیسه های دارویی را که به پدش متصل است، از روی صندلی بردارد. این مرد جوان بیمار با کمک راننده خودرو وعصایش، قدم هایی کوتاه و آرام برمی دارد. مأموری جلو ساختمان دوباره از راننده می خواهد که در جابه جایی بیماراش عجله کند: داداش الان دکترهای ساختمان می آیند. زودتر بیمارت را ببر ومشینت راجابه جا کن. توقف خودر وجلو ساختمان، رفت وآمد سایر خودروهای داخل خیابان را سخت کرده است. از هر سمت صدای بوق می آید واین داستان دردآور تکراری بیماران و همراهان آن ها از یک خیابان پزشک پسند است.

تعداد پزشکان این خیابان‌ها

تخصص	خیابان عارف	خیابان محتشمی	خیابان پرستار
زنان (زایمان، نابابروری، جراحی‌های زنان)	۳۹	۱۹	۱۶
ارتوپد	۱۳	۵	۱۰
وستون فقرات			
پوست و مو	۲۱	۷	۴
وزیبایی			
رادیولوژی	۵	۷	۲
وسونوگرافی			
آزمایشگاه	۴	۱	۳

چشم‌تان روشن

چشم‌تان روشن

خبرهایی که حال دلمان را خوب می‌کند برای ما ارسال کنید

به قول قدیمی ها، آدمیزاد به امید زنده است. برای امیدواری بهانه که هیچ، دلیل ها هم فراوان اند. می گویند نه؟ کافی است هر روز به،چشم‌تان روشن، سری بزنید وبه خبر خوشی که از میان آنبوه خبرهای خوب هر روز انتخاب کرده‌ایم، نگاهی بیندازید. کوچک یابزرگ، فرقی نمی کند، اگر شما هم خبر خوشی دارید، با ما در میان بگذارید تا با کمک همدیگر، حس خوب زندگی را باهمشهریانمان به اشتراک بگذاریم. راه ارتباطی مان، مستقیم ونزدیک است. کافی است به شماره ۰۹۱۵۸۲۳۴۹۶۴ پیامک بدهید تا در کوتاه‌ترین زمان باشما تماس بگیریم وچشم مردم را به خبر خوشتان روشن کنیم.

یادداشت

پارکینسون فرهنگی

چرا بعضی از ما به باز کردن گره بادن‌دان عادت کرده‌ایم؟ به بیان دیگر، چرا در زندگی شخصی واجتماعی، به مشکلات وقتی که در حد مسئله هستند، نمی‌پردازیم؟ می‌گذاریم کار از کار بگذرد، آن وقت توانمان را صرف یافتن نوشدارو می‌کنیم. جواب این است که چون احتمالا در دام قانون پارکینسون افتاده ایم. ان شاء... از شنبه مطالعه را شروع می‌کنم، از سال آینده

برای کاهش وزن وقت خواهم گذاشت، از ماه بعد کشیدن سیگار راترک می‌کنم و... مثال هایی از این رفتار هستند که در زبان عامیانه به امروز و فردا کردن، در ادبیات دینی به تسويف و در علوم اجتماعی به قانون پارکینسون مشهور هستند. امیرالمؤمنین علی^(ع) یکی از معضلات جوامع اسلامی را گرفتاری علما و خردمندان به این درد می دانند. ایشان می‌فرمایند: «جاهلان شما به زیاده روی وعالمان شما به تسويف گرفتارند.» امیدوارم سالندی مبتلا به بیماری پارکینسون در اطرافیان‌تان نداشته باشید. پارکینسونی‌ها در انجام کارها کند هستند وبیشتر اوقات برای پرداختن به امور خیلی ساده، زمان زیادی را صرف می‌کنند. قانون پارکینسون در علوم اجتماعی به این اشاره می‌کند که وقتی شما برای انجام کاری زمان زیادی را در نظر بگیرید، انجام آن کار به همان میزان طول می‌کشد. مثلاً اگر برای انجام کاری به دو روز زمان مفید نیاز باشد و شما برای آن یک هفته فرصت در نظر گرفته باشید، کار دوروزه به مدت یک هفته طول خواهد کشید. مثال ساده تر آن، داستان قدیمی مسابقه خرگوش ولاک پشت است و اینکه با وجود سرعت و چابکی، خرگوش بی نوا نتیجه مسابقه را از دست داد. از دلایل گرفتارشدن در دام این قانون، می‌توان به بی‌برنامگی، تنبلی، کمال گرایی، توجه به مطالب سطحی، ترس از حجم کار یا پرداختن به کارهای سخت تر اشاره کرد. کمال گرایان از ترس اینکه کاری که انجام می‌شود، کاری دقیق وباکفیت نباشد، از انجام آن طفره می‌روند ومدام امروز و فردا می‌کنند. در حالی که برعکس، وقتی می‌خواهید کارتان دقیق‌تر باشد، باید انجام آن را خیلی زودتر شروع کنید. گروهی دیگر از انجام کار وحشت دارند، چون آن را خیلی سخت ودست نیافتنی می‌دانند ومدام آن راه تاخیر می‌اندرزند. نسخه شفابخش امیرالمؤمنین علی^(ع) برای این افراد از این قرار است: «از هر کاری که ترسیدید، خودت را در آن بینداز، زیرا رنجی که بر اثر نگاهداشتن خود از آن چیز به تو می‌رسد، بزرگ‌تر از چیزی است که تو از آن می‌ترسی (نهج البلاغه، حکمت ۱۶۶)». بخش دیگری از تسويف، ناشی از تنبلی و کسالت و درمان آن از نگاه حضرت، عزم، اراده وتصمیم است. ایشان در میزان الحکمه می‌فرمایند: «با عزم واراده به جنگ مستنی بروید.» اما دسته آخر گرفتار بی‌برنامگی وبی نظمی هستند؛ دقیقه‌نودی وبدون فکر. نسخه همسایه عزیمان، امام رضا^(ع)، برای این افراد از این قرار است: «تدبیر قبل از عمل، تو را از پشیمانی در امان می‌دارد.» حال که معنی قانون پارکینسون و راه‌های مقابله با دام آن را دانستیم، اجازه بدهید هدف از طرح عبارت پارکینسون فرهنگی را بیان کنم. مقوله فرهنگ پیچیدگی فراوانی دارد. از یک طرف به صبر و صرف زمان زیاد واز طرف دیگر به استفاده به موقع از فرصت ها نیاز دارد. صرف زمان به موقع یعنی قبل از آنکه مسائل کوچک وابتدایی به مشکل وپس از آن به بحران تبدیل شوند، افراد یادستگاه‌های متولی به بررسی ودرمان آن بپردازند، به‌ویژه در حوزه فرهنگ که شکیبایی وبرنامه‌ریزی حرف اول را می‌زند. خیلی از مشکلات امروز مثل موضوع حجاب، ناشی از گرفتاری در دام همین قانون است. بیشتر تلاش‌های اصلاحی اگرچه خوب هستند، کمی باتأخیر انجام می‌شوند. تلاش هایی که صرفاً از موضع قانونی به دنبال هنجارسازی هستند. نیکوتر این بود که در سالیان قبل در حوزه باور و اعتقادات افراد جامعه که نسبت به هنجار از لایه های عمیق تر فرهنگی به شمار می‌رود، کار بیشتری صورت می‌گرفت. بی‌شک هنوز هم می‌توان باغنیمت شمردن فرصت، جلو ضرر بیشتر را گرفت؛ البته اگر پارکینسونی عمل نکنیم. بگذریم، شاید هیچ کس مثل درگذشتگان، زبان تسويف را درک نکرده است، چرا که سینه‌های مالا مال از طرح‌ها ونقشه‌های آنان به امید شروع از شنبه، هفته دیگر، ماه آینده وسال بعد در خاک آرمیده‌اند. برای شادی‌شان فاتحه‌ای نثار کنیم.

محمد رضا روشانیان
فصل فرهنگی

شنبه
۱۷ دی‌ماه ۱۴۰۴
شماره ۴۳۶۶

SHAHRAANEWS.IR
شماره ۱۳

فصل فرهنگی